

[Janne Normann]

som ligeværdigt betalingsmiddel; de er i en række forretninger ikke ligeværdige i øjeblikket, og vi håber på, at en lovgivning på dette område om offentlig kontrol og indseende i hvert fald kan kaste lys over, om kunderne bliver behandlet så uretfærdigt, som det er min opfattelse.

Vi er ikke sikre på, at ministeren har ret i sine bemærkninger om, at det ikke er nødvendigt med særregler, med en eventuel ændring af registerloven fra 1978, men også det må vi se nærmere på i denne forbindelse.

Vi mener altså, at ministerens lovforslag er godt, men at det ikke er omfattende nok.

SFs lovforslag peger på nogle af de problemer, vi også gerne vil beskæftige os med, men det er nok ikke mange af SFs forslag, der lige har den rigtige løsning.

Det er først og fremmest vigtigt, som jeg sagde, med frivilligheden, men det er også vigtigt, at de mindre handlende ikke bliver diskrimineret. Vi skal kigge på: hvor dyre bliver anlæggene? Hvad bliver der af muligheder for rabatorrdninger? Det er en given sag for os, at en ordning ikke må have slagside for de mindre handlende, således at det pr. transaktion bliver dyrere for dem at benytte et betalingskortsystem, end det gør for de store.

Om SFs forslag vil jeg i øvrigt sige, at vi ikke mener, det er rigtigt at lade P&T overtage alle betalingssystemerne. Vi tror, det er rigtigt, at det er pengeinstitutterne, der tager sig af det, men vi ønsker altså betydelig mere udbyggede regler.

Det er vigtigt, at det er brugerne, der betaler, og vi håber, at PKK og butikshandelen i fællesskab kan komme med nogle gode ideer til udformningen af, hvordan betalingssystemet skal være. Som sagt: det er helt afgørende med frivilligheden, at ingen forbrugere føler sig presset, og at der ikke bliver slagside til ulempe for de små handlende.

Vi vil ikke have overvæltet omkostningerne ved et betalingssystem på varepriserne og dermed på de mennesker, som af ideologiske eller andre grunde ikke vil have kortet, eller som måske ikke kan benytte sig af det.

Vi skal altså særligt arbejde med tankerne om, hvorvidt det skal være forbrugerombudsmanden, der skal være tilsynsførende. Når det er så stor en reform, skulle man måske overveje, om der skulle oprettes en særlig instans. Det er ikke noget, vi har lagt os fast

på, men jeg vil gerne, at vi i de kommende måneders arbejde med dette system overvejer, om et særligt råd eller en særlig instans skulle tage sig af alle betalingskortsystemerne.

Vi synes, det er vigtigt med en stram og detaljeret lovgivning, for man kan altid slække på en lovgivning, det er nemt gjort, men at indføre strammere regler, hvis man ikke synes, det, man lavede fra starten, var godt nok, er ikke så heldig en vej at gå.

Vi håber som sagt på et fornuftigt forlig i folketinget omkring lovgivningen. Vi har nu ikke meget håb om, at VS kan komme med, for det forslag, som de har fremsat, og som er helt urealistisk, må man vel nok afvise. Vi må i hvert fald afvise at gå ind i nogen som helst forhandling om VS' forslag, og der er vel heller ikke meget, der tyder på, at VS med det forslag, de her har fremsat, vil være nemme at tale med, når det drejer sig om udformning af en lovgivning.

Dankortet, som der tales så meget om, kan rigtigt udformet blive et praktisk betalingsmiddel, men det skal kun være et tilbud til brugerne, og for at sikre, at det kun bliver et praktisk udformet tilbud, som man kan bruge eller lade være, er det vigtigt med en mere omfattende lovgivning, end ministeren har lagt op til. Det er et arbejde, vi glæder os til at gå positivt ind i.

Askjær Jørgensen (UP):

Det er sådan, at når en påstand gentages hyppigt nok i debatten her i det danske samfund, er der ofte en tendens til, at nogle tror på, at den er rigtig, selv om den er forkert. Derfor føler jeg mig forpligtet til af hensyn til de mindre erhvervsdrivende, af hensyn til forbrugere og af hensyn til Danmarks befolkning at tilbagevise de påstande, der fremføres om, at det med Dankortet er noget ganske forfærdeligt noget.

Det er således, at socialdemokratiet, det radikale venstre, SF og VS har fundet, det var helt i orden, at borgerne skulle acceptere visse systemer på en lang række områder. Man accepterer for eksempel, at ferien skal være så og så lang, og at man skal have så og så stor en procentdel af sin løn lagt hen til ferien; man må ikke selv bestemme, om den procentdel, man sparer op til ferie, skal være 4 pct. eller 7 pct. eller 47 pct. Det er